

$$X_i^{(0)} - E X^{(0)} = b_{01} (X_i^{(1)} - E X^{(1)}) + b_{02} \cdot (X_i^{(2)} - E X^{(2)}) + E_i - E E$$

или, следъ разкриване на скобитѣ,

$$X_i^{(0)} = b_{01} X_i^{(1)} + b_{02} X_i^{(2)} + E_i + [E X^{(0)} - b_{01} E X^{(1)} - b_{02} E X^{(2)} - E E].$$

Въ нашия случай

$$E X^{(0)} = E U + E W + E T; E X^{(1)} = E U; E X^{(2)} = E W; E E = E T.$$

Изразътъ въ срѣднитѣ скоби изчезва, понеже $b_{01} = 1 = b_{02}$, и ние получаваме:

$$X_i^{(0)} = X_i^{(1)} + X_i^{(2)} + E_i = U_i + W_i + T_i, [32] \text{ т. е.}$$

резултатъ тождественъ съ [31].

Ако поискаме, обаче, по сжщия начинъ отъ уравнението

$$X_i^{(1)} - E X^{(1)} = b_{10} (X_i^{(0)} - E X^{(0)}) + b_{12} \cdot (X_i^{(2)} - E X^{(2)}) + E_i' - E E'$$

да получимъ значението на $X_i^{(1)}$, ще се нагъкнемъ веднага на мжчноти, произходящи отъ величината $(E_i - E E')$, която минава въ израза за $X_i^{(1)}$ въ системата [31].

Следъ нѣколко преобразувания получаваме:

$$X_i^{(1)} = \frac{1}{2} X_i^{(0)} - \frac{1}{2} X_i^{(2)} + (E_i' - E E') + \frac{E U - E T}{2}.$$

Въ нашия случай $E U = E T$, следователно, можемъ да пишемъ:

$$X_i^{(1)} = \frac{1}{2} X_i^{(0)} - \frac{1}{2} X_i^{(2)} + (E_i' - E E') [33].$$

Замѣствайки $X_i^{(0)}$ и $X_i^{(2)}$, чрезъ значенията имъ отъ [31], получаваме:

$$X_i^{(1)} = \frac{U_i + T_i}{2} + (E_i - E E') \text{ или } U_i = \frac{U_i + T_i}{2} + (E_i - E E'),$$

а отукъ:

$$(E' - E E') = \frac{U_i - T_i}{2}, \text{ това, което, въ действителностъ, трѣбва да бжде } E_i - E E = 0!$$

Само при преминаване къмъ математическото очакване на величината $X_i^{(1)}$ въ [33] ние получаваме онова, което ни е нужно.

Отъ друга страна, прилагайки формули [29] или [30], ние можемъ да намѣримъ следнитѣ значения на *априорнитѣ частички коефициенти на корелацията*:

$$\Gamma_{01.2} = + \frac{1}{\sqrt{2}}; \Gamma_{02.1} = + \frac{1}{\sqrt{2}}; \Gamma_{12.0} = - \frac{1}{2}$$

Не е мжно да се схване смисъла на първитѣ два коефициента. Точно сжщиятъ резултатъ бихме получили, ако бихме предположили, че въ израза $X_i^{(0)}$ (гл. форм. 31) отсъствува компонентата W_i и следъ това бихме изчислили обикновения коефициентъ на корелацията между $X_i^{(0)} = U_i + T_i$, отъ една страна, и $X_i^{(1)} = U_i$, отъ друга страна; или пъкъ, ако бихме уни-

щожили U_i въ $X_i^{(0)}$ и следъ това изчислили коефициента на корелацията между $X_i^{(0)} = W_i + T_i$ и $X_i^{(2)} = W_i$. Какво означава, обаче, отрицателния коефициентъ на корелацията между $X_i^{(1)} = U_i$ и $X_i^{(2)} = W_i$, когато ние знаемъ, че тѣзи величини, по самата си сжщностъ, сж абсолютно независими една отъ друга? Получения резултатъ не е случаенъ, понеже, ако махнемъ съвсемъ компонентата T_i и приемемъ

$$X_i^{(0)} = W_i + U_i; X_i^{(1)} = W_i; X_i^{(2)} = U_i,$$

получаваме значение $\Gamma_{12.0} = -1$; единъ изразъ, показващъ пълна обратна пропорционалностъ между две величини, за които съ сигурностъ знаемъ, че сж независими една отъ друга! Отговорътъ на поставения въпросъ се заключава въ това, че самата постановка на проблемата у насъ има логически дефектъ: ако компонентата $X_i^{(0)}$ представлява сбора на значенията на дветѣ случайни промѣнливи $X_i^{(1)}$ и $X_i^{(2)}$, ние нѣмаме логически право да приемаме, при измѣрване интензивността на връзката между последнитѣ величини, какво компонентата $X_i^{(0)}$, т. е. сбора имъ, остава константна, когато отдѣлнитѣ събираеми промѣнятъ значенията си. Това, което е напълно умѣстно и правилно отъ гледище на формалната анализа на едно алгебрично уравнение, може да се окаже безсмислено, когато се стремимъ да откриемъ причиннитѣ зависимости между явленията. Нека, напримѣръ, $X_i^{(1)}$ означава количеството валежи въ м.м. презъ единъ месецъ въ гр. Варна, а $X_i^{(2)}$ — броя на портокалитѣ, изядени отъ президента на Съединенитѣ щати презъ сжщия месецъ. Алгебрата не ми прѣчи да съставя сбора

$$X_i^{(0)} = X_i^{(1)} + X_i^{(2)}$$

и да произведа надъ $X_i^{(0)}$, $X_i^{(1)}$, $X_i^{(2)}$ различни математически действия, като изчисля, между другото, значението

$$\frac{\Gamma_{12} - \Gamma_{01} \Gamma_{02}}{\sqrt{(1 - \Gamma_{01}^2)(1 - \Gamma_{02}^2)}}$$

Но ако азъ, възъ основа на получения резултатъ $\Gamma_{12.0} = -1$ твърдя, че, въ сжщностъ, *«ако изключимъ влиянието на компонентата $X_i^{(0)}$ »,* между $X_i^{(1)}$ и $X_i^{(2)}$ сжществува обратно-пропорционална зависимостъ и че, следователно, колкото повече вали въ Варна, толкова по-малко портокали изяжда президента въ Вашингтонъ и обратно, логикътъ ще почне енергично да протестира.

Подобна очебийна грѣшка нѣма да направи, разбира се, никой статистикъ. Обаче на практика често пжти е мжно да се опредѣли, кой отъ изучванитѣ редове представлява въ действителностъ сбора на линейнитѣ функции на другитѣ редове и кой не; кой отъ редоветѣ отразява комплексна на интересующитѣ ни причини, и кой — на следствията. Освенъ това, далечъ не всички лица, които се ползуватъ съ частичнитѣ коефициенти на корелацията, помнятъ съ помощта на какви съображения и допущания сж изведени тѣзи коефициенти, и ние можемъ да наброимъ не малко примѣри